

NCR-automaatit pankkituotevalikoimaan

Uuden yhdistetyn pankkiorganisaation kannalta eräs kiireellistä päätöstä vuonna 1984 vaatinut alue oli pankkiautomaatit. PJ oli edellisen vuoden aikana valinnut lähinnä OKO:n määrittelemien tarpeiden pohjalta ruotsalaisen InterInnovationin yhteistyökumppanikseen pankkipäätteeseen liitetyn setelinjakajan osalta. Valmistajan kanssa oli sovittu tietty yhteinen kehitysohjelma, jotta OKO:n tarpeisiin voitiin vastata. Tämä ohjelma oli toteutettu, mutta kun Nokia oli sen jälkeen saanut aikaan OEM-sopimuksen, loppui OKO:n mielenkiinto tuntemattomista syistä yhtäkkiä.

KOP oli kesällä 1984 hyvin kiinnostunut samasta tuotteesta ja oli itse tehnyt MPS4:lle emulaattorin niin että Mikko3 näkee MPS4:n kautta liitetyn setelinjakajan tavallisena kassapaikkana. KOP:n vaatimukset merkitsivät kuitenkin, että Nokian olisi pitänyt käynnistää InterInnovationin kanssa tuotekehityskierros, jonka maksajasta ei ollut tietoa. Ehrstedt ja Uitto tapasivat InterInnovationin 22.8.1984, jolloin vahvistui, että kyseinen setelinjakaja oli käytännössä yhtiön ainoa tuote. He kertoivat, etteivät voi tehdä mitään tuotekehitystä ennen kuin asiakas on ostanut niin että kehitykselle löytyy maksaja. Lopullinen neuvottelu ja yhtiön tuotekehitykseen tutustuminen tehtiin 29.8. Ruotsissa, ja sen jälkeen oli helppo karsia yhtiö listalta.

Pankkiosaston tarkastelun pohjalta käynnistettiin heti selvitys muista vaihtoehdoista. Asiaa tähän saakka PJ:ssä hoitaneet henkilöt olivat lähinnä ajatelleet sisäautomaatteja konttorijärjestelmään liitettäviksi OEM-tuotteiksi, mutta eivät olleet ajatelleet laajaa ATM-valikoimaa omana tuotelinjanaan. Pankkiosasto sopi Tero Laaksosen kanssa elokuussa 1984 tällaisen suunnan ottamisesta ja saman tien valittiin kaksi maailman johtavaa alan yritystä, NCR ja Nixdorf, tarkemman tutkimuksen kohteeksi.

Pankkiautomaateista käytiin kuukauden ajan tiiviitä neuvotteluita molempien kanssa. NCR oli näistä kahdesta selvästi aktiivisempi ja heidän toimintansa tällä alueella herätti parempaa luottamusta. Eräs ratkaiseva tekijä oli lopulta se, että NCR:n organisaatio Suomessa oli hyvin pieni ja he olivat valmiit antamaan näiden tuotteiden yksinmyyntioikeuden Nokialle. Nixdorfilla taas oli merkittävä organisaatio Suomessa ja he tähtäsivät edelleen pankkeihin edellisen kevään KOP:n konttorijärjestelmän tappiosta huolimatta ja näistä syistä Nixdorfin kannalta oli välttämätöntä säilyttää mahdollisuus myydä itse pankkiautomaatteja. Ratkaisevassa neuvottelussa Nixdorfin kanssa 14.9. tämä kävi jyrkässä muodossa ilmi. Samassa kokouksessa Nixdorf antoi ”viimeisen tarjouksen” hinnoittelusta joka osoitti selvästi, että heidän maaorganisaationsa haluaa merkittävän osan katteesta ja Nokia saa vain osan.

NCR:n pohjoismaiden johto oli 20.9. koko päivän Kutomossa neuvottelussa, jossa vahvistettiin Nokian yksinoikeus ja esitettiin Nixdorfia selvästi edullisempi hinnoittelu. Kun sekä asiantuntijoiden (Harri Ruutu, Jyrki Santaholma, Pauli Tolonen) että pankkimyynnin johdon (Ehrstedt, Uitto) mielestä NCR:n tuotteet olivat parempia, syntyi todellinen päätös pitkälti jo 20.9. kokouksen aikana. Sopimuksen oleelliset kohdat valmistuivat 10.10. Oslossa. Huollon sai vastuulleen Carpelan ja sovellutuskehityksen Haapoja, jolla Pauli Tolonen oli alusta alkaen näiden asioiden keskeisenä henkilönä. Heikki Kalliola palkattiin KOP:sta Nokialle pankkiautomaattien tuotepäälliköksi lokakuussa. NCR-tuotteiden esittelyt pankeille aloitettiin jo lokakuun aikana keskeisenä tavoitteena saada NCR automaatti kokeiltavaksi sekä KOP:lle että OKO:lle. Sopimus NCR:n kanssa allekirjoitettiin 2.11.1984.